

ஸ்ரீ அரூப்ஷ

ஸ்ரீ தீரூப்ஷ
ஸ்ரீ தீரூப்ஷ

தமிழ் தந்த

முத்துக்கள் பத்து

தமிழ் வளர்த்த பெரியோர்கள்

ஆசிரியர்
K.M. நித்தி

ஸ்ரீ தீரூப்ஷ

ஸ்ரீ தீரூப்ஷ

தமிழ் தந்த
முத்துக்கள் யத்து
(தமிழ் வளர்த்த பெரியோர்கள்)

ஆக்கம்
மு. நீத்தியானந்தன்

நூல் விபரம்

நூல்	:	தமிழ் தந்த முத்துக்கள் பத்து
ஆசிரியர்	:	மு. நித்தியானந்தன்
பதிப்புரிமை	:	ஆசிரியருக்குரியது
முதலாம் பதிப்பு	:	2012
மீள் பதிப்பு	:	2014
பக்க வடிவமைப்பு	:	தேமதுரம்
பக்கங்கள்	:	ix + 27
வெளியீடு	:	முத்தருந்தம்
விலை	:	ரூபா. 150.00
பிரதிகள்	:	1000

❀ முன்னுரை ❀

“நாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழியைப் போல் இனிதாய் ஒன்றும் காணோம்” என்று கூறும் அளவிற்கு சிறப்புப் பெற்ற மொழியாக விளங்குவது தமிழ் மொழியாகும். பரீட்சைக் காலத்தில் தமிழ் மொழிப்பாடத்தில் மாணவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பிரச்சனைகளில் கட்டுரை எழுதுதல் பிரதான இடத்தினை வகிக்கின்றது. குறிப்பாக பெரியவர்களின் வரலாற்றில் பூரண அறிவை மாணவர்கள் பெற்றிருக்கும் போது பெரியவர்களின் வாழ்க்கை, வரலாறு சார்ந்த கட்டுரைகளை எவ்வித இன்னலும் இல்லாமல் எழுதிக்கொள்ளலாம் என்பது திண்ணம்.

அந்தவகையில் தமிழ்மொழிக்கு புகழ்சேர்த்த தமிழ்வித்த கர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்களை இந்நூலிலே உள்ளடக்கி யுள்ளேன். அத்தகவல்களை மாணவர்கள் தமது கட்டுரையில் சேர்த்து கட்டுரையை எழுதுகின்ற பொழுது சிறப்பான புள்ளிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் தற்காலத்து மாணவ சமூகத்திலே கட்டுரை எழுதுகின்ற திறமை சடுதியாக குறைவடைந்து செல்வதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. பெரும்பாலான மாணவர்கள் கட்டுரைகள் எழுதினாலும் அதில் எவ்வாறான விடயங்களை உள்ளடக்குவது என தெரியாமல் தேவையற்ற விடயங்களை சேர்ப்பதனால் புள்ளிகளில் வீழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. இவற்றை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள இந்நூல் சிறந்த உபகாரமாக விளங்கும் என்பது திண்ணம்.

2012 ஆம் ஆண்டு நான் எழுதி வெளியிட்ட “தமிழ் தந்த முத்துக்கள்” என்னும் நூலுக்கு நீங்கள் தந்த ஆதரவிற்கு நான் நன்றி கூறுகின்றேன். அதில்காணப்பட்ட பிழைகளை சீர்செய்து திருத்திய பதிப்பான “தமிழ் தந்த முத்துக்கள் பத்து” என்னும் நூலை உங்கள் கரங்களில் தருவதை இட்டு நான் பெரும் மகிழ்வடைகிறேன். இந்நூலை பிரதிசெய்வதை விடுத்து வாங்கிப்படித்து நீங்கள் பயனடைய வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

மேலும் சிறந்த முறையில் என்னை வளர்த்து நற் பிரஜையாக்கிய என் பெற்றோர்களுக்கும், இந்நூலை நான் ஆக்குவதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்த ஆசிரியப் பெருந்தகைகளுக்கும், வாழ்த்துரைகள் வழங்கிய கல்வி மாண்களுக்கும், சிறந்த முறையில் கணினிப் பொறியில் ஏற்றி அச்சிட்டுத் தந்த “தேமதூரம்” நிறுவனத்தினருக்கும் என்றென்றும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

“காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிது எனினும்
ஞாலத்தில் மானப் பெரிது”

காங்கேசன் துறைவீதி,
தாவடிச் சந்தி,
கோண்டாவில்.
தொ. பே. : 0771051015

ஆசிரியர்
மு. நித்தியானந்தன்.

❖ அணிந்துரை ❖

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் ஆகிய முத்துலிங்கம் நித்தியானந்தன் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக வெளிவாரி பட்டப் படிப்பு மாணவர் ஆவார். இவர் சிறந்த தமிழ் புலமைமிக்கவர். தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் பாடத்தை கற்பித்து வரும் இவர் சிறந்த மொழியாற்றல் உடையவர். சிறந்த பேச்சாளரும் கவிதை புனைவது, கட்டுரை எழுதுவது போன்றவை இவருக்கு கை வந்த கலையாக இருக்கின்றது. பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் தனது ஆக்கங்களை எழுதி உள்ளார். அவ்வாறான ஒருவர் தமிழ் மாணவர்களின் தற்போதைய நிலையை கருத்திற் கொண்டு “தமிழ் தந்த முத்துக்கள் பத்து” என்ற நூலை வெளியிடுவது முக்கியமான ஒன்றாகும். மாணவர்கள் மத்தியிலே கட்டுரை எழுதும் ஆற்றல் குறைந்து வரும் இக்காலத்தில் கட்டுரை எழுதுவதை ஊக்குவிப்பது இன்றைய காலகட்டத்தின் தலையாய கடமை ஆகும். தரம் 6-11 வரை கற்கும் மாணவர்கள் அவசியமாக தமிழ்மொழி ஆற்றல் கொண்ட பெரியார்களைப் பற்றி அறிய வேண்டியது கட்டாயமாகும்.

அந்த வகையிலே அந்த மாணவர் கருத்தாக பல தேடல்களை மேற்கொண்டு வரலாறு பிறளாமல் தகவல்களை கச்சிதமாக இந்த நூலிலே கொடுத்திருக்கின்றார். ஈழத்து தமிழ் வளர்த்த பெரியார்களையும், பாரத தேசத்து புகழ் மிக்க பெரியார்களையும் இந்த நூலிலே ஒரே பார்வையில் பார்க்கமுடிகிறது. ஒவ்வொரு கட்டுரையும் மிக எளிமையான மொழிநடையில் பேச்சுவழக்குச்

சொற்களும் கலந்து பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் அமைந்திருக்கின்றமை கட்டுரைகளை மெருகூட்டுவனவாய் அமைகின்றது. பாரத தேச பெரியார்களில் சுப்பிரமணிய பாரதியாரையும், கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளையைத் தவிர்த்து கவிதை உலகையே பார்க்க முடியாது.

அந்த வகையிலே அவர்களையும் இந்த நூல் உள்ளடக்கி இருப்பது பாராட்டத்தக்கது. குறிப்பாக ஓளவையார் என்ற கட்டுரை இன் நூலிலே மிக காத்திரமாக ஓளவையார் பற்றிய பல பிறழ்வான கருத்துக்களை தெளிவு படுத்துகின்ற ஒரு சுருக்கமான கட்டுரையாக இது அமைந்திருக்கின்றமை சிறப்புக்குரியது ஆகும்.

இந்த வகையிலே இந்நூல் காலத்தின் தேவையாகும். மாணவர்களுக்கு சலிப்பூட்டும் வகையில் அமையாது. மிக சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறான பணியை திரு. நித்தியானந்தன் அவர்கள் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்பதோடு அவருடைய பணி மேலும் சிறக்க இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமதி. மீரா அருள்நேசன்

உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர், தமிழ்த்துறை
வலயக் கல்வி அலுவலகம், யாழ்ப்பாணம்.

❖ கருத்துரை ❖

நமது தாய்மொழியின் பெயர் “தமிழ்”. தமிழை “உயர் தனிச் செம்மொழி” என்பர் அறிஞர். தமிழ் உயர்ந்த மொழி, தனித்த மொழி, செம்மையான மொழி என்பது இதன் பொருள்.

“தமிழ்” என்பதற்கு “அழகு” எனவும் பொருள் உண்டு. இவ்வுண்மையை தமிழ் தழுவிய சாயல் என்பதால் நன்கறியலாம்.

தமிழுக்கு “இனிமை” எனவும் பொருள் உண்டு. இதனை தேன்தமிழ், தீந்தமிழ் என்ற அடைமொழிகளே மெய்ப்பிக்கும்.

தமிழ் என்பதை தம் - இழ் எனப் பதித்து தம்மிடத்தில் “ழ்” ஐ உடையது தமிழ் எனப் பொருள் கூறுவதுமுண்டு.

நாட்டிற்கு “செந்தமிழ் நாடு” என்ற பெயர் வைத்தவர் தேசியக் கவி சுப்பிரமணிய பாரதியார். இதில் நாட்டிற்கு அடைமொழியாக நமது மொழியும், மொழிக்கு அடைமொழியாக “செம்மையும்” அமைந்திருப்பது பெரிதும் வியப்பிற்குரியதாகும்.

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்”, தமிழ், தமிழ், தமிழ் எனக் கூற அது அமிழ்து அமிழ்து என ஒலிக்கும் எனக் கூறி மகிழ்ந்தவர் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன். அந்த அளவோடு அவர் விட்டுவிடவில்லை தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் அது எங்கள் உயிருக்கு நேர் எனவும் கூறி உயிர்விட்ட கவிஞர் ஆவார்.

எனவே நமது தாய்மொழியாம் “தமிழ்” என்ற பெயருக்கே இவ்வளவு சிறப்பு இருக்குமானால் ஏனையவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டியதில்லை.

இன்றைய இளம் சமூகத்தினருக்கு தமிழ் மொழி பற்றிய விழிப்புணர்வு அவசியமாகிறது. ஒருவருக்கு தாய்மொழியே சிந்தனை மொழியாக இருக்கமுடியும். பலமொழிப் பாண்டித்தியம்

பெற்றிருப்பது விரும்பப்படும். அதற்காக தாய்மொழியை ஒதுக்குவது சிறப்புடையது அல்ல.

ஆங்கில மொழி மோகம் நம்மை கபளீகரம் செய்ய வாய் திறந்து நிற்கின்றது. இப்படியான சூழ்நிலையில் தமிழ் வளர்த்த பெரியவர்கள் பற்றிச் சுருக்கமாகத் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் எனது அன்புக்குரிய மாணவன் மு. நித்தியானந்தன் “தமிழ் வளர்த்த முத்துக்கள்” எனும் வகையில் பத்து தமிழ் அறிஞர்கள் பற்றி எழுதிய கட்டுரை நூலை வாசித்தேன். நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரில் ஆரம்பித்து ஸீலஸ் ஆறுமுகநாவலர் முதலான பத்து அறிஞர்கள் பற்றி எழுதியுள்ளார். திருவள்ளூர் பற்றிய கட்டுரையில் திருவள்ளூர் வரலாற்றை எழுத முற்பட்டுள்ளார். வள்ளூர் கதைகளுக்கு ஆதாரமில்லை என்பதால் தான் நமது ஸீலஸ் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் தமது திருக்குறள் பதிப்பில் வள்ளூர் வரலாறு எதனையும் பிரசுரிக்கவில்லை. திருவள்ளூர் ஒன்றே செய்தார். அதனை நன்றே செய்தார் என்பது தான் அவரது வரலாறு.

சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் தமிழ் உணர்வு, இறையணர்வு பற்றிய கட்டுரையில் குயில் பாட்டு முதல் கண்ணன் பாட்டுவரை காதல் உணர்வுகள் வெளிப்படும் விதத்தில் பாடினார் என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய விடயமாகும். “பாஞ்சாலி சபதம் என்னும் கவித் தொகுப்பில் பாஞ்சாலியைத் தாயாகக் கொண்டு “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே” எனப் பாடுகின்றார்.” எனும் கருத்து சரியானதாகப் படவில்லை. நாவலரின் பெயர் “ஸீலஸ் ஆறுமுகநாவலர்” என எழுதப்பட வேண்டும் எனக் கருதுகிறேன்.

பத்து வரலாறுகளும் “சிறுவர் நூல்” எனும் அடிப்படையில் வரவேற்கப்பட வேண்டும். நமது சிறுவர்களுக்கு தமிழ் வளர்த்த பெரியவர்கள் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள நித்தியானந்தன் நூலை மறுபதிப்புச் செய்வதனால் நூலின் தன்மை மெருகூட்டப்படும் என நம்பலாம்.

சொல்லின் செல்வர்
இரா. செல்வவழவேல்

❦ வாழ்த்துரை ❦

இந்நூலின் ஆசிரியர் முத்துலிங்கம் நித்தியானந்தன் அவர்கள் சிறுபராயத்தில் இருந்தே தெரிந்த ஒருவர் சிறு வயதில் குளப்படிக்கு குரு என்று சொல்லும் வகையில் வாழ்ந்தவர். தாயார் எங்களுடன் மிகவும் நெருக்கமாக பழகுவார். எனது அம்மாவின் சகோதரனின் மகன் தான் இந்நூல் ஆசிரியர். குளப்படி கூடுதலாக இருந்தாலும் இவரை நல்வழிப்படுத்த முடியும் என அறிந்த நான் இவர் ஆண்டு 3 படிக்கும் போது ஒரு நாள் இனிமேல் நீ படிக்க என்னிடம் வரவேண்டும் என கூறினேன். அதிகாலை எழுந்து குளித்து விட்டு. 5½ மணிக்கு அருகிலுள்ள பிள்ளையார் கோயிலில் வழிபாடு பார்த்து விட்டு படிக்கலாம் என்றேன். அன்று முதல் வழிபாடு முடிந்ததும் சமையலறையில் நான் சமைக்க அவன் படிப்பான் தேவாரம் மனனம் செய்வதற்கு கள்ளம். கணக்கு ஓடாது. வீட்டிலுள்ள அகப்பைக் காம்புதான் இவருக்கு பாவித்தபடி.

அன்று முதல் இவருடைய ஓழுக்கத்திலும் படிப்பிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. எட்டு வயதில் இருந்தே கடவுள் வழிபாடு திணிக்கப்பட்டது. அதிகாலை 5 மணிக்கு எழும்பி தனியாக வருவார். 7-7.15 வரை நின்றுதான் படிப்பார். அப்போதிட்ட வித்து தான் தற்போதைய முன்னேற்றத்திற்கு காரணம் மிக குறைவான புள்ளிகள் பெற்று வந்த இவர் 5ம் தர பரீட்சையில் கொக்குவில் இந்து பாடசாலையில் கற்பதற்கான தகுதி பெற்றார். சமித்தியில் நடைபெறும் ஓழுக்கக்கல்வியிலும் கலந்து கொள்வார். ஆரம்ப காலத்தில் சூழல் சரியாக அமையாததால் இருந்த நிலை நல்ல சூழல் நல்ல வழிகாட்டல் கிடைத்ததும் படிப்படியாக மாறத் தொடங்கியது. O/L வரை என்னிடம் கல்விபயின்றார். இவர் A/L படிக்கக் கூடிய தகுதி பெற்று A/L ம் சித்தியடைந்து இப்போது வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புப் படித்துக் கொண்டு கல்வி கற்பிக்கும் சேவையையும் ஆற்றி வருகிறார். கொஞ்சம் முன்கோபக்காரன் ஆனால் அன்பு இரக்கம் பணிவு மற்றவர்களுக்கு உதவும் மனப்பாங்கு எல்லோருக்கும் மரியாதை கொடுக்கும் பண்பு நிறைந்தவர். இவருடைய உயர்வுக்கு முழுக்க முழுக்க இவருடைய வழிபாடும் ஓழுக்கமுமே காரணமாகும் அன்று முதல் இன்று வரை அதிகாலை வழிபாடு செய்வதில் ஓழுங்கு இருந்தமையே இவருடைய நல்ல நிலைக்குக் காரணம் இவர் வாழ்வில் றோன்மேலும் சிறக்க பகவானும் தாவடிப் பிள்ளையாரும் துணை நிற்பார்.

நன்றி
சாய்ராம்

திருமதி. ம. சரவணபவன்
தாவடி

வாழ்த்துரை

கொக்குவில் இந்து பல கல்விமாண்களை உருவாக்கிய கல்லூரி. இக்கல்லூரியில் கல்விகற்ற பலர் பேராசிரியராக இருக்கின்றனர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் துறையில் புகழ் பூத்த பேராசிரியர்கள் இக் கல்லூரியால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள். கொக்குவில் இந்துவின் பழைய மாணவனான முத்துலிங்கம் நித்தியானந்தன் அவர்களும் 2009ம் ஆண்டு கலைப்பிரிவில் தமிழ் பாடத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்றவர். கல்லூரியில் கற்ற காலத்தில் தமிழ் மொழி சார்ந்த செயற்பாடுகளில் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டு கல்லூரிக்கு பெருமை சேர்த்தவர்.

தனது கடின உழைப்பின் மூலம் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவாரி பட்டப் படிப்பு மாணவனாக கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார். துறை சார் பரீட்சைகளில் பலவற்றில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டதன் மூலம் தமிழ் மொழி சார்ந்த கற்றல் செயற்பாடுகளில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுக் கொண்டுள்ளார். இவரின் முயற்சியின் மூலம் தமிழ் தந்த முத்துக்கள் (1ம் பதிப்பு) பத்தேர்வு வினாக்கள், மொழிவளம் போன்ற நூல்களை வெளியீடு செய்து மாணவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுள்ளார். இவர் சிறந்த சொற்பொளிவாளராக விளங்குவதோடு கட்டுரை, கவிதை புனைவதிலும், பட்டிமன்றங்களில் கலந்து வாதிடுவதிலும் வல்லவராக விளங்குகின்றார்.

மிகக் குறைந்த வயதில் தமிழில் புலமையாளராக விளங்கும் நித்தியானந்தன் 5வருடங்களுக்கு மேல் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் தமிழ் மொழி பாடத்தை கற்பித்து மாணவர்களின் இதயங்களில் நிலையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். இன்று நம் மத்தியில் தமிழ் மொழி சார்ந்த நூல்களை வெளியீடுவோர் குறைந்துள்ளது. வாசிப்போர் தொகை வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது. தமிழ் மொழியை எழுதுவதிலும் வாசிப்பதிலும் கிரகிப்பதிலும் சவால்கள் நிறைந்துள்ளது.

தமிழ் பாடத்தை கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் தயக்கம் காட்டும் நிலை உருவாகியுள்ளது. தமிழ் பாடப்பரீட்சை பெறுபேறுகளில் சரிவு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் நூலாசிரியர் தமிழ் மீது கொண்ட பற்றுக் காரணமாக பல ஆக்கங்களை வெளியிட்டுள்ளார். வெளியீட்டுக் கொண்டும் இருக்கின்றார். இவரை நெறிப்படுத்திய அதிபர் என்ற வகையில் இவரது முயற்சி தொடர வாழ்த்துகின்றேன்.

சி. சிகிலதாள்

முன்னாள் அதிபர்
யா/கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி

❀ வாழ்த்து ❀

வாழ்த்துவதற்கு வயதில்லை
வார்த்தைகள் போதும்
சொல்லு தமிழ் மாந்தி
நல்ல தொரு மாணவனாய்
வல்ல தொரு ஆசானாய்
சொற் பொழிவு பட்டிமன்றம்
நற்றமிழில் எழுத்தாற்றல்
இத்தனையும் இத்தரையில் படைத்து
காத்திரமாய் கதையுடன்
தமிழ் தந்த முத்துக்கள்
தமிழ் உலகில் பத்து
தந்த நித்தி ஆனந்தமாய்
வாழ வாழ்த்துகிறேன்.

தெய்வத் தமிழ்ச் சுடர்

ச. நவந்தன் M.A.B.F.A.P.G.D.E.

ஆசிரியர்

கிளிவரந்தன் இந்து மகாவித்தியாலயம்.

நவாலியூர் சோம சுந்தரர்புலவர்

தமிழ் வளர்த்த பெரியார்களுள் நவாலியூர் சோமசுந்தரர்புலவர் ஒருவராகக் காணப்படுகின்றமை நவாலியூருக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாய் அமைகின்றது. 1876ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 28ஆம் திகதி இலக்குமி அம்மாளுக்கும் கதிர்காமருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார்.

அருணாச்சலப் புலவரிடம் செந்தமிழழையும் மாரிமுத்து உபாத்தியாயரிடம் ஆங்கிலத்தையும் கற்ற இவர் சித்தன்கேணியிலே உள்ள கலட்டி ஆங்கிலப் பாடசாலையிலே ஆங்கிலம், தமிழ், சமயம் ஆகிய பாடங்களை மாணவருக்கு நன்கு விளங்குமாறு கற்பித்தார்.

தன் வெண்தாடியை மென்விரல்களால் தடவிக்கொண்டு இவர் ஆக்கிய சிறுவர் செந்தமிழ், சிறுவருக்கான பாடல்கள், பொது நூல்கள் எனப் பல துறைகளிலும் பாடல்களை இயற்றினார். குழந்தைகளைத் தாய் தாலாட்டுதல் போன்ற பாடல்களை இயற்றி தமிழ் மொழிக்கு பெருமை சேர்த்தார். “ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை” என்ற பாடலில் பணைமரம் எமக்கு வாழ்வளிக்கும் கற்பகதரு எனக்கூறுகிறார். பெங்களூரில் இருந்து வந்த பெரியார் சுப்பிரமணிய சுவாமியாரைத் தமது குருவாக ஏற்றுக்கொண்டு வேலுப்பிள்ளையின் மகள் சின்னம்மையை மணந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தினார். இதன் பயனாக இவருக்கு மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தன. மேல்நாட்டுக் கலாசாரத்தில் நம்மக்கள் மூழ்கிவிடக்கூடாது எனச் சிந்தித்த இவர் தனது கருத்துக்களை குழந்தைகளும் விளங்கி மகிழக்கூடிய வகையில் இனிய பாடல்களாகப் பாடி அதில் நாம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களை வலியுறுத்தினார்.

மேலும் இவரின் மாம்பழம், புழுக்கொடியல், சொழுக்கடடைப் பொன்னன், கத்தரிவெருளி, பவளக்கொடி, வெண்ணிலா, எலியும் சேவலும் போன்ற பாடல்கள் குழந்தைகளின் உள்ளத்தை கொள்ளை கொண்டன. தாடி அறுந்தவேடன், இலவுகாத்தகிளி, அம்புலி,

தமிழ் தந்த முத்துக்கள் மீது

விறகு வெட்டி போன்ற பாடல்களும் சிறுவருக்காகப் பாடப்பட்ட இனிய பாடல்களாகும்.

தாலாட்டு, சாய்ந்தாடம்மா போன்றவை இவரால் பாடப்பட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்களாகும். நம்நாட்டு மகாவலிகங்கை, கன்னியா வெந்நீருற்று ஆகியவற்றை இவரது பாடல் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது.

ஆடு, கடா போன்றவற்றின் மீது கண்ணன், புத்தர், இஜேசு, காந்தி போன்ற பெரியோர்கள் தனியன்பு கொண்டிருந்தனர் அவர்களைப் போல் இவரும் இவற்றில் அன்பு கொண்டிருந்தார் “ஆசை மகனே என் அன்பான கண்மணியே” என்ற பாடல் எடுத்துக் காட்டுகிறது. காடு வெட்டி நாடாக்க வேண்டும் வாணிபம், கைத்தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார். கந்தபுராண தத்துவ விளக்கம் எனும் நூலை இயற்றினார். சைவ சித்தாந்தத்தில் இவர் பரந்த அறிவு கொண்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும். பாரதியார், கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை ஆகியோருக்கு இருந்த எண்ணத்தைப் போல அந்நிய ஆதிக்கத்தில் இருந்து நம் தமிழ் மக்களை மீட்டெடுக்க பாடங்களில் தமிழ் பாடத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டும் என வலியுறுத்தி அதில் வெற்றியும் கண்டார்.

ஈழத்து புலவர்கள் வரிசையில் தனக்கென தனியிடம் பெற்று விளங்கும் இவர் தங்கத்தாத்தா என சிறப்பித்து அழைக்கப் படுகின்றார். 1953ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 10ஆம் திகதி இறைவனடி சேர்ந்தார். இவருக்கு அப்போது 77 வயது இருக்கும். யாழ்ப்பாணநகர மத்தியில் இவரது சிலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளமை இவரின் புகழ் இன்றும் நிலைத்ததை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இவரது கதிரைச் சிலைடைவெண்பா, சிறுவர் செந்தமிழ், தாளவிலாசம், இலங்கைவளம் ஆகிய நூல்களை நாமும் படித்து பயன்பெறுவோம்.

கவிமணி

தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

தென் இந்தியாவிலுள்ள திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த தேருரில் பாண்டித்தியம் பெற்ற பரம்பரையிலே சிவதானபிள்ளை ஆதிலக்ஸ்மி ஆகியோருக்கு 1876ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் பிறந்தார். கவிமணி என சிறப்பித்து அழைக்கப்படும் இவர் பெற்றோருக்கு ஒரு ஒரு குழந்தையாதலால் மிகவும் செல்லமாக வழக்கப்பட்டார்.

கோட்டாறு ஆங்கிலப் பாடசாலையில் தனது ஆங்கிலக் கல்வியை கற்று ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சி மிக்க மாணவனாய் திகழ்ந்தார். சிறுவயது முதலே கல்வியில் சிறப்புற்று விழங்கிய இவர் திருவனந்தபுரம் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கழகத்தில் படித்து பயிற்று விக்கப்பட்ட ஆசிரியராக இளம் வயதிலேயே கவிதை எழுதுவதில் பாண்டித்தியம் பெற்றவராக திகழ்ந்தார். கவிபாடுவதில் திறமை பெற்றிருந்த இவர் திருவாவடுதுறையை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சாந்தலிங்கத் தம்பிரானிடம் தமிழ் மொழியைக் கற்று பெரும் பாண்டித்தியம் பெற்றார். இவருடைய பாடல்கள் படிப்போர்க்கும், கேட்போருக்கும் பக்தி வெள்ளத்தைத் தருவனவாக அமைந்திருந்தன.

தனக்கு இருபது வயது இருக்கும் போது தன் குடும்பத்தினரின் விருப்பத்திற்கு இணங்க புத்தூரிலே பிறந்த உமையம்மை என்பவரை தனது வாழ்க்கைக் கிழத்தியாக ஆக்கிக்கொண்டார். தனது வாழ்க்கைக் காலத்தில் பலவிதமான தலைப்புக்களில் கவிதை புனைந்துள்ளார். குயில் தேவி, ஆண்டாள், கவிராயன், யதார்த்தவாதி என்பன இவருக்கு வழங்கப்படும் புனைபெயர்களாகும். இவரின் பாடல்கள் யாவும் ஒன்றாக திரட்டப்பட்டு "மலரும் மாலை" என்ற தலைப்பில் வெளியிடப் பட்டது. நம் மொழியாம் தமிழ் மொழியோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் நாஞ்சில் நாட்டு மக்கள் வரலாறு, காந்த ஊர்ச்சாலை எனும் ஆங்கிலக்கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். பாட்டியின் வீட்டுப் பழம் பாணை, தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப்பசு ஆகிய பாடல்கள் குழந்தைகளின் உள்ளத்தை கொள்ளை கொள்வனவாக உள்ளன.

தமிழ் தந்த ழத்தூக்கள் பத்து

இவருடைய பாடல்கள் கல்விப் பொதுத்தராதர சாதாரண தர மாணவர்களுக்கு ஒரு பாடமாக இருப்பது இவரின் பொருமையை உலகு அறியச் செய்கிறது. கவிமணி என சிறப்பிக்கப்படுகின்ற இவருக்கு 1940ஆம் ஆண்டு கவிமணி என்னும் பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்தனர். இவரது 70வது பிறந்த நாள் விழா வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1954ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் இவர் அமரத்துவம் அடைந்தார். செய்தியைக் கேட்ட மக்கள் கலங்கி நின்றனர். இவரது பிரிவுத்துயரை கேள்வியுற்ற தமிழ்ச் சமூகம் சொல்லொணாத் துயரில் மூழ்கிக்கொண்டது. இவர் தமிழுக்கு செய்த தொண்டுகள் என்றும் இவரை எம் நெஞ்சங்களில் வாழ வைத்துள்ளது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

வீரமாமுனிவர்

ஹொன்ஸ் டைன்ஸ் போ என்ற இத்தாலிப் பெயரை இயற் பெயராகக் கொண்ட இவர் தமிழ் மொழி மீது கொண்ட ஆறாக் காதலினால் தனது பெயரை தைரியநாதசுவாமி என மாற்றிக் கொண்டார். இவர் இத்தாலியில் கி.பி 1680ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 8ஆம் திகதி பிறந்தார். தமிழ் மொழியினை மதுரையிலே வாழ்ந்த சுப்ரதீயக் கவிராயரிடம் தமிழ் கற்றார். இவர் இத்தாலியம், கிரேக்கம், இலத்தீன், போத்துக்கீசியம் போன்ற மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவராக விளங்கினார். ஜேசுநாதர் மீது அளவு கடந்த பற்று கொண்டிருந்த இவர் அவர் பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். தமிழ் மீது இவர் கொண்டிருந்த ஆறாக்காதலினைக் கண்ட மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தினர் இவருக்கு வீரமா முனிவர் என பெயர் சூட்டினர்.

தமிழிற்காகத் தொண்டாற்றி தமிழ் மொழியை வளரச்செய்த ஐரோப்பியர்களின் சென்னை மாவட்ட ஆட்சியாளராக இருந்த எல்லிஸ்துரை தமிழ் மீது விருப்பம் கொண்டு தமிழழைக் கற்ற போது தமிழ்ச் சுவடிகளைத் தேடித்தேடி சேகரித்தார். அவருடைய தேடுதலின் போது “தேம்பாவனி” எனும் காவியம் கண்டெடுக்கப்பட்டது. ஆவூர் எனும் சிற்றூரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இக் காவியத்தை முத்துச்சாமி என்பவரைக் கொண்டு முனிவரின் வரலாற்றை எழுதி இருக்காவிட்டால் இவரைப் பற்றிய தகவல்கள் எமக்குத் தெரியாமல் போயிருக்கும். வீரமா முனிவர் அவர்கள் 1698ஆம் ஆண்டு கத்தோலிக்கத் திருச்சபையிலே சேர்ந்து கொண்டார். அப்போது அவருக்கு 18வயது இருக்கும். பன்னிரண்டு வருடங்கள் தொடர்ச்சியான குருப்பணியில் தொண்டாற்றி யேசு சபைக் கல்லூரியில் மாணவருக்கு கல்வி போதித்தார்.

1709இல் இவருக்கு குருப்பட்டம் கிடைத்தது. தமிழகத்திற்கு வந்த இவர் 1711ஆம் ஆண்டு பாண்டிய நாட்டில் இருந்த யேசு

தமிழ் நந்த முத்துக்கள் பத்து

சபைக் குருமாரோடு இணைந்து தாமும் தொண்டாற்றினார். இவர் பற்றி வண. தனி நாயகம் அடிகள் குறிப்பிடுகையில் முப்பது வயதின் பின் பிறமொழிகளைக் கற்று அதில் அளவற்ற புலமை பெற்று விளங்கியவராக வீரமா முனிவரை சித்தரிக்கின்றார். சமஸ்கிரதம், உருது, தெலுங்கு போன்ற மொழிகளைக் கற்ற இவர் சமய நூலை தமிழர்களுக்கு தாமும் ஓர் தமிழனாக இருந்து கற்பிக்க வேண்டும் என்பதனால் தமிழை ஐயம் திரிபறக் கற்றார்.

இவருடைய தேம்பாவனி பற்றி எடுத்து நோக்குகின்ற போது இயற்கையோடு இணைந்த இறைவனின் தோற்றம், தொழிற்சிறப்பு, இல்லற துறவற விளக்கம், அறத்தின் அருமை, காமத்தின் தீமை என பலதரப்பட்ட விடையங்களை ஆராயும் நூலாக இது காணப்படுகின்றது. முனிவர் அவர்கள் போதித்த அறக்கருத்துக்கள், தத்துவங்கள், நீதிக்கருத்துக்கள் நிறைந்த அரும்பெரும் களஞ்சியமாக இது காணப்படுகின்றது. இத்தேம்பாவனி தொடர் நிலைச் செய்யுளாக காணப்படுவது மட்டுமின்றி தன்னிடத்தே மூன்று காண்டங்களையும் 36 படலங்களையும் 3615 பாடல்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

இவரால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் எண்ணிலடங்காதவை திருக்குறளின் அறத்துப்பாலையும் பொருட்பாலையும் இலத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். தமிழ்ச் சொற்களை அகர வரிசைப்படி ஒழுங்குபடுத்தி சதுரகராதி என்ற நூலை ஆக்கினார். “தமிழ் இலத்தீன் அகராத்ரி” என்ற நூலை ஐரோப்பியருக்காக ஆக்கினார். இவை தவிர அன்னை அழங்கன அந்தாதி, கித்தேரி அம்மாள் அம்மாளை, அடைக்கல மாலை, திருக்காவலூர் கலம்பகம், கலிவெண்பா ஆகிய நூல்களை ஆக்கிய இவர் பரமார்த்த குரு எனும் நகைச்சுவைக் கதையை உருவாக்கி மக்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்றார்.

வேட, விளக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம், ஞானம் உணர்தல் போன்ற வசன நடை நூல்கள் போன்றவற்றையும் ஆக்கினார். இவருடைய பணி மதுரை, தஞ்சாவூர், அரியலூர், கயத்தாறு, காமநாயக்கன்பட்டி போன்ற இடங்களில் இடம் பெற்றது. ஐம்பெரும்

காப்பியங்களை கற்று தேர்வடைந்தார். தமிழ் எழுத்துக்களில் உள்ள குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து நல்ல திருத்தங்களை கொண்டு வந்தார்.

ஐந்து இலக்கணங்களைக் கூறும் “தொன் நூல் விளக்கம்” சிறந்த நூலாகும். இவருடைய தேம்பாவனி எனும் நூல் பல புலவர்கள் முன்னிலையில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. பிற்பட்ட காலத்தில் எழுந்த கிறிஸ்தவ நூல்கள் அனைத்திற்கும் இவரே வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார். “வீரமா முனிவர் தைரியநாதர் விரிதமிழ்க் கலை, மணங்கமழும்.....” என இவரை பாரதியார் சிறப்பிக்கின்றார். 1714 ஆம் ஆண்டு மாதா கோயில் ஒன்றையும் மைலாப்பூரில் கட்டு வித்து தமிழ் நாட்டிலேயே வாழ்ந்து தமிழ் நாட்டிலேயே உயிர் பிரிந்தமை தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் கிறிஸ்தவ சமூகத்திற்கும் பேரிழப்பு என்றால் அது மிகையாகாது.

வண. பேராசிரியர் கலாநிதி எஸ். தனிநாயகம் அடிகள்

ஊர்காவற்றுறையில் ஸ்தனிஸ்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை செசில் தம்பதியினருக்கு 1913 ஆவணி இரண்டாம் திகதி சேவியர் எனும் பெயரில் பிறந்தவரே தனிநாயகம் அடிகள் ஆவார். ஊர்காவற்றுறையிலும், யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றார். கொழும்பிலும், உரோமபுரியிலும் சமயக் கல்வி பெற்று குருவானவரானார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணி, முதுகலைமாணிப் பட்டங்களைப் பெற்றார். இறையியலில் கலாநிதிப் பட்டஆய்வை மேற்கொண்டு கலாநிதியானார்.

தூத்துக்குடியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் போதே தனிநாயகம் என்னும் பெயர் பூண்டார். இலங்கை பல்கலைக்கழக விரிவுரை யாளராகவும், மலேசியா பல்கலைக்கழக இந்தியவியல் துறைப் பேராசிரியராகவும், துறைத்தலைவராகவும் விளங்கினார்.

தமிழில் பாண்டித்தியம் பெற்ற அடிகளார் தமிழின் பெருமைகளை உலகிற்கு அறியச் செய்வதற்குப் பல வழிகளிலும் முயன்றார். உலக நாடுகள் பலவற்றுக்கும் சென்று தமிழ் இலக்கியங்களின் பெருமைகளை எடுத்தியம்பினார். பன்மொழிப் புலமைமிக்க அடிகளாரின் தூது பிறநாட்டவரையும் கவர்ந்தது “தமிழ் தூது” என்னும் நூலில் தான் மேற்கொண்ட தமிழ்த்தூது அனுபவங்களை வெளியிட்டார். தமிழர் பண்பாட்டினை பல மொழியினர் அறிய தமிழ் பண்பாடு (Tamil Culture) ஆய்விதழை வெளியிட்டார். தமிழின் பெருமையை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டிய அடிகளார் ஆசிரியராகவும், பேராசிரியராகவும், சமய குருவாகவும், தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு சிற்பியாகவும் செயல் வீரராகவும் பன்முகப்பட்ட பணிகள் செய்துள்ளார்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் உருவாகத் துணை நின்ற பெருமை தனிநாயகம் அடிகளுக்கே உரியதாகும். முதலாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டினை கோலாலம்பூரில் நடத்தினார்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் மூலம் தமிழியல் ஆய்வுகள் பல வெளிவந்தன. உலகிலுள்ள பல பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ்த் துறைகள் உருவாகுவதற்கும் அடிகளாரின் செயற்பாடுகளே அத்திபாரமாக இருந்தன.

தமிழ் இலக்கியங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் பலவற்றை மேற்கொண்டார். பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிய அடிகளாரின் ஆய்வாக “சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை” அமைகின்றது. இது அவர் பண்டைய தமிழ் இலக்கியத்தில் கொண்ட ஈடுபாட்டினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்கின்ற மகுட வாசகத்தை உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்திற்கு இட்டமை அடிகளாரின் உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்துகின்றது. இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். நவீன இலக்கியங்களிலும் அதிக ஈடுபாடு காட்டியுள்ளார். கல்கி மு. வரதராசன் போன்றோரின் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்துள்ளார்.

பன்மொழிப் புலமைமிக்க அறிவாளனாக அடிகளார் விளங்குகின்றார். உரோமாபுரியிலே கற்கும் போது பல மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றார். பிரெஞ்சு, இத்தாலியம், கிரேக்கம், ஜேர்மன், ஆங்கிலம், லத்தீன், மலாய், போர்த்துக்கீசியம், சமஸ்கிருதம் முதலான மொழிகளைக் கற்றறிந்தவர். அதனாலேயே தமிழ் மொழியைப் பிறமொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து கொள்ளக்கூடிய திறன் அவருக்கிருந்தது. 1951 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற விழாவொன்றில் ஆற்றிய உரையில் ஆங்கிலம் வணிகத்தின் மொழி என்றும், இலத்தீன் சட்டத்தின் மொழி என்றும், கிரேக்கம் இசையின் மொழி என்றும், இத்தாலியம் காதலின் மொழி என்றும், பிரெஞ்சு தூதின் மொழி என்றும் கூறுவதை ஏற்றால் தமிழ் இரக்கத்தின் மொழி, பக்தியின் மொழி என்றும் கூறுவது பொருத்தமுடையது எனவும் கூறியிருக்கின்றார்.

உரோமாபுரியிலே அடிகளார் கல்வி கற்றபோது “வீரமா முனிவர் கழகம்” என்னும் ஒரு கழகத்தை நிறுவி அதன் மூலமாகத் தமிழோசை செய்தார். தமிழின் மேல் ஆழ்ந்த பற்றுக் கொண்ட அடிகளார் இனம்,

தமிழ் தந்த முத்துக்கள் மீது மதம், மொழி, தேசங்களின் வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் தமிழ், தமிழர் பண்பாடுகள், கலாசார விழுமியங்கள் என்பவற்றை உலகினருக்கு அறியச் செய்துள்ளார். தூத்துக்குடியில் “தமிழ் இலக்கியக் கழகம்” என்கின்ற கழகத்தை நிறுவி பல நூல்களை அச்சில் பதிப்பித்துப் புத்துயிர் கொடுத்த பெருமையும் அடிகளாருக்கே உரித்தாகும்.

பல நூல்களை அச்சேற்றியும், பழம் பெரும் நூல்களை கண்டறிந்து வெளிப்படுத்திய பெருமையும் தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு உரியது. தம்பிரான் வணக்கம், போர்த்துக்கேய - தமிழ் ஆங்கில அகராதி முதலான அரிய நூல்களைக் கண்டறிந்து அச்சேற்றினார். பார்ஸ் நூலகத்தில் அச்சேறாது காணப்பட்ட தமிழ் நூல்கள்பற்றி எடுத்துரைத்தார். வத்திக்கான் நூலகத்தில் வைக்கப்பட்ட “திருத் தொண்டர் திருமலர்” என்னும் பழைய நூல்பற்றி எடுத்துரைத்தார். முதன்முதலில் அச்சில் வெளிவந்த தமிழ் நூல்பற்றியும் எடுத்துரைத்தார்.

அடிகளாரின் தமிழ்ப் பணிகள் பல வகைகளில் அமைந்து செல்கின்றன. தமிழின் செழுமை உலகமெலாம் பரவ துணைநின்ற அடிகளார் தமிழியலில் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு இத்துறையின் முன்னோடியாகக் காணப்படுகின்றார். இவர் தமிழுக்காற்றிய பணிகள் என்றும் மங்காப்புக்கழ் பெற்று விளங்கும்.

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் தமிழ்ப்பணி புரிந்தவர் களுள் ஒருவராக சூறிப்பிடத்தக்கவர் உயர் திரு. சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை. இவரது அயராத உழைப்பு, தமிழின் பழந்தமிழ் நூல்களை காப்பாற்ற வைத்தது. ஆறுமுகநாவலரைத் தொடர்ந்து 19ஆம் நூற்றாண்டில் முக்கியம் பெறுபவர் இவராவார்.

தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் சிறுப்பிட்டியில் கிறிஸ்தவ சூழலிற் பிறந்தார். ஏறத்தாழ 28 வருடங்களின் பின்பு சைவ சமயத்தவரானார். சிறுவயதில் தமது தந்தையான வைரவநாதபிள்ளையிடம் தமிழ் கல்வியை பெற்றார். பின்னர் முத்துக்குமார கவிராஜரிடம் நடைதம், கம்பராமாயணம், வில்லி பாரதம், கந்தபுராணம் முதலிய வற்றை கற்றுத் தேர்ந்தார். குருவைச் சிறப்பிக்கும் பொருட்டு தொல்காப்பியம், சூளாமணி போன்றவற்றின் பதிப்பிலும் .குருவின் நாமத்தை சிறப்பித்தார்.

தனது ஆங்கிலக் கல்வியை தெல்லிப்பளை அமெரிக்கமிசன் கலாசாலையில் கற்றார். தொடர்ந்து வட்டுக்கோட்டை சர்வசாஸ்திர கல்லூரியிலும் (யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி) கற்றார். இதனைத் தொடர்ந்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று B.A பட்டதாரி ஆகினார். அதனைத் தொடர்ந்து புதுக்கோட்டை சமஸ்தான நீதிபதிகளுள் ஒருவராகவும் திகழ்ந்தார்.

இவ்வாறு தனக்குக் கிடைத்த ஓய்வு நேரங்களில் பழந்தமிழ் நூல்களை ஆர்வத்துடன் கற்று வந்தார். அத்தோடு அவற்றை பரிசோதனை செய்து வந்தார். இத்தகைய முயற்சியே பின்னர் இவர் பதிப்புத் துறையில் ஈடுபடுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. நாவலரை அடியொற்றியே தனது பதிப்புத் துறையை மேற்கொண்டார். முதன் முதலில் குமரகுருபரர் இயற்றிய 'நீதிநெறி விளக்கம்' என்ற நூலை தமது உரையுடன் 1854 இல் அச்சில் பதிப்பித்தார். ஏற்கனவே

தமிழ் தந்த மூத்துக்கள் மீது

பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்த போதும் இதனை தொடர்ந்து வாழவைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் மீண்டும் பதிப்பித்தார். இவர் கிறிஸ்தவராக இருந்த போது இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதனால் C. L. W. Kingspari என்ற அவரது கிறிஸ்தவப் பெயராலே வெளியானது. 188 - வீரசோழியம், 1883 - தணிகைப் புராணம் இறையனார் அகப்பொருள் உரை, 1885 - தொல்காப்பியம் (பொருள் அதிகாரம்), 1886 - சூளாமணி, 1887 - கலித்தொகை, 1892 - தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் ஆகிய வற்றைப் பதிப்புத் துறையில் பதித்து வெளியிட்டார்.

பதிப்புத் துறையில் அதிக சிரமத்தை அனுபவித்தார். ஏட்டுப் பிரதியை தேடுவது முதற்கொண்டு சிறந்த முறையிற் பதிப்பிப்பது வரையில் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டார். இவர் அனுபவித்த இன்னல்கள் இவர் பழந்தமிழ் நூல்களை அழியவிடாது பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற பேரார்வத்தை காட்டுகிறது. தான்மட்டும் பதிப்புத் துறையில் விளங்காமல் முயன்றவர்க்கும் பிரதிகளை வழங்கி உதவினார்.

பதிப்பாசிரியராக மட்டும் திகழாது நூலாசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். கட்டளைக் கலித்துறை, சைவ மகத்துவம் ஆறாம், ஏழாம் வாசுஸ்தகம், நட்சத்திரமாலை ஆகிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார்.

மற்றும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ரீதியாக காலகட்டங்களை பாகுபாடு செய்தவர்களுள் சி. வை. தாமோதரமும் சிறந்து விளங்கினார். தனது வீரசோழியப் பதிப்புரையிற் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை அபோத, அசஷ்ர, இலக்கண, சமுதாய, அநாதார, சமணர், இதிச்ச, ஆதின என காலகட்டமாக வகுத்தார். இது ஏற்றுக் கொள்ளப்படாது இருப்பினும் இவர் வரலாற்று ரீதியான சிந்தனை உடையவராக விளங்கியமையை அறிய முடிகிறது.

சி. வை. தாமோதரத்தின் மற்றுமோர் சிறப்பியல்பு இவரது கவியாற்றலாகும். ஓய்வின்றி பதிப்புத்துறையில் ஈடுபட்டுவந்த இவரிற்கு கவியாற்றலை வெளிப்படுத்த போதிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை.

தமிழ் தந்த முத்துக்கள் பத்து இருப்பினும் கிடைத்திருந்த சிறிய சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தினார். அவ்வப்போது பதிப்புத் துறைகளிற் சிறப்புப் பாயிரம், சாற்றுக்கவி, சமரசக்கவி என்பாடிய சந்தர்ப்பங்களில் அவர் எழுதிய செய்யுட்களின் பொருட் செறிவும், கவிச்சுவையும் நிறைந்து மலிந்ததாக காணப்படுகின்றது.

உதாரணமாக ஆறுமுகநாவலர் காலமான போது சி. வை. தாமோதரம் பாடிய செய்யுள் ஒன்றை நோக்கலாம்.

நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்
சொல்லுதமி ளெங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
ஏந்துபுரா ணாகமங்க ளெங்கே சங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கேயறை

இவரது பாடலை நோக்குமிடத்து இவர் பதிப்புத்துறையிற் போயிருக்காமல்விடின் இவரது கவிப்புலன் நன்றே சென்றிருக்கும்.

நாவலரை அடியொற்றியே இவரது பணிகள் காணப்படுகின்றன. இவரும் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவி கல்விப்பணி புரிந்தார். 1876 இல் ஏழாலையில் சைவபிரகாச வித்தியாசாலை ஒன்றை நிறுவினார்.

ஆறுமுக நாவலரைத் தொடர்ந்து 19ஆம் நூற்றாண்டிலே சிறந்த தமிழ் அறிஞராகவும், பதிப்புத்துறையில் உச்சத்திற்குச் சென்றவராகவும், கவித்துவ ஆற்றல் மிக்கவராகவும், தமிழ் ஆய்வின் வளர்ச்சிக்கு உதவியவராகவும் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை விளங்கினார். இவர் தக்க வேளையில் முனைந்து பதிப்புத் துறையில் ஈடுபட்டு இருக்காவிடின் பழந்தமிழ் நூல்கள் மறைந்திருக்கும். அவரது பதிப்புத்துறைப்பணி அவரது மற்றைய பணியைவிட மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது.

சுப்பிரமணிய பாரதியார்

“அச்சமில்லை அச்சமில்லை, உச்சமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும்” என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் மக்கள் உள்ளங்களில் தன்னிகர் இல்லாத வீரத்தினை ஏற்படுத்திய இவர் 1882 ஆம் ஆண்டு மார்சு மாதம் 11 ஆம் திகதி நெல்லை மாவட்டத்து எட்டையபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்த சின்னச்சாமி ஐயருக்கும், இலட்சுமி அம்மாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்த இவரை பெற்றோர்கள் ‘சுப்பையா’ என்று செல்லமாக அழைப்பார்கள். சிறுவயதிலேயே கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்ற இவரை எட்டையபுர சமஸ்தானத்தினர் “பாரதி” என்னும் பட்டம் சூட்டி அழகு பார்த்தனர்.

தமிழ் பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர் தனது ஐந்தாவது வயதில் தாயாரை துரதிஸ்டவசமாக இழந்தார். தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்த இவருக்கு பதினாறாவது வயது இருந்த போது ஏழுவயது நிரம்பிய செல்லம்மாளை 1897 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

மனவலிமை மிக்க இவர் எந்நேரமும் தடித்த கோட்டும், தலைப்பாகையும் அணிந்திருப்பார். எதற்கும் அஞ்சாத மெலிந்த சுப்பிரமணிய தோற்றமுடைய இவர் காந்தி, கதம்பநாதர் முதலியோருடன் சுதந்திர போராட்டத்திற்காக போரிட்டு பலமுறை கைது செய்யப்பட்டார். இவர் பாடிய சுதந்திரப் பாடல்கள் தமிழ் மக்கள் நெஞ்சங்களுக்கு உரமுட்டுவனவாய் அமைந்தன.

எளிமையான பட்டல்களை எமக்குத் தந்த இவர் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் தலைசிறந்த ஒரு கவிஞனாகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய பாடல்கள் இனிமை, ஓசையம், சொல்லழகு, யாப்பழகு நிறைந்த வையாக தாய்நாட்டுப் பற்றுக் கொண்டவையாக காணப்படுகின்றன. 22வது வயதில் சேதுபதி கலாசாலையில் தற்காலிக தமிழ்ப் பண்டிதராக விளங்கிய இவர் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையிலும் இணை ஆசிரியராகவும் விளங்கினார்.

நிவேதிகா அம்மையாரைச் சந்தித்து தனது குருவாக அவரை ஏற்றுக் கொண்டார். இந்தியா என்ற இதழில் ஆசிரியராக 1907 இல் இருந்த இவர் பத்திரிகை வாயிலாக வீரசுதந்திர உணர்வை பொங்கி எழச்செய்தார். தனது சொந்த ஊரைவிட்டு புதுவையில் குடியேறி 1908ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1921ஆம் ஆண்டுவரை ஏராளமான படைப்புக்களை படைத்தார். புதுக்கவிதைக்கு வடிவமைத்த இவர் குயில் பாட்டு, அழகுத் தெய்வம், கவிதைக் காதலி, கண்ணன் பாட்டு போன்ற காதல் உணர்வுகள் வெளிப்படும் விதத்தில் பாடல்களைப் பாடினார்.

அரவிந்தரோடு ஏற்பட்ட தொடர்பினால் வேதாந்த சுவைமிக்க பாடல்களையும், வசனக் கவிதைகளையும் புதுவையில் வைத்துப் படைத்தது தமிழ் மக்களுக்கு வரப்பிரசாதமாய் அமைந்தது என்று கூறலாம். குழந்தைகளை நல்ல முறைப்படி வளர்க்க வேண்டும் என எண்ணினார். “ஓடி விளையாடு பாப்பா” என்ற பாடலில் குழந்தைகள் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார். சாதிக் கொடுமையை எதிர்த்து “வெள்ளை நிறத்திலொரு பூனை எங்கள் வீட்டில் வளருது கண்மீர்” என்ற பாடலின் ஊடாக சாதிக் கொடுமையை எதிர்த்தார்.

பகவத்கீதையை தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். அச்சம் தவிர், ஆண்மை தவறேல், உடலினை உறுதிசெய், எண்ணுவது உயர்வு, ஏறுபோல் நட என முரசு கொட்டி “ஔவையாரின் ஆத்திசூடி” போன்று புதுமைமிக்க புரட்சிமிக்க செந்தமிழில் புதிய ஆத்திசூடி பாடினார். “ஓடி விளையாடு பாப்பா” என்பதில் குழந்தைகள் எவ்வாறு மகிழ்வாக வாழவேண்டும் என்பது பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். மாஞ்சோலையிலே குயில்களின் அழகைக்கண்டு தன் கவிவரிகளினால் குயில் பாட்டுப் பாடினார். இராக்குயில் பாரதியின் உள்ளத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினால் தான் இவர் குயில்பாட்டுப் பாடினார் என அறிஞர் சி. கைலாசபதி குறிப்பிடுகிறார். 1912ஆம் ஆண்டு பகவத்கீதையை தமிழிலே மொழிபெயர்த்தார். பாஞ்சாலி எபதம் எனும் கவிதைத் தொகுப்பில் பாஞ்சாலியை தாயாகக் கொண்டு “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” எனப்பாடுகிறார்.

தமிழ் தந்த முத்துக்கள் மீது

சுதந்திரத்தின் அருமையை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் பாரதியார் குறிப்பிடுகின்றார் 'பூமியிலே தோன்றும் ஒளியானது எல்லா மக்களுக்கும் படுவதைப் போல' பாரதியின் கவித்துவம் எல்லா மக்கள் மத்தியிலும் பரவத் தொடங்கியது. மதயானையின் மீது அன்பு கொண்ட பாரதி அதற்கு தேங்காய், பழம் கொடுத்த போது அதனால் தாக்குண்டு நோயின் வலியால் அவதிப்பட்டார். இறுதியில் 1921ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 11ஆம் திகதி தனது 39ஆம் வயதில் இவ்வுலக வாழ்வை முடித்த பாரதியின் இறுதிச் சடங்கில் எதிர்பார்த்த அளவில் மக்கள் கலந்து கொள்ளாமை கவலைக்குரிய விடயமாகும். அவரின் நினைவுக்காக எட்டையபுரத்தில் ஒரு மண்டபத்தை அமைத்தனர்.

பாரதி எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றாலும் அவரது நயம் மிக்க, வீரம்மிக்க பாடல்கள் இன்னும் எம்மனதில் அழியாவிடத்தைப் பெற்றுள்ளன. கவிக்கு ஒரு வித்தகன் பாரதி என்றால் அன்றைய உலகமும், இன்றைய உலகமும், நாளைய உலகமும் ஏற்றுக் கொள்ளும். பாட்டு என்ற ஒன்று எம் தமிழ் மொழியில் இருக்கும் மட்டும் பாரதி எம் நெஞ்சில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார். பாரதியின் வழியில் நாமும் சென்று தமிழைக் கற்போம்.

விபுலானந்த அடிகள்

வயலும் வயல்சார்ந்த பிரதேசமாகிய காரைதீவில் கோயில் கொண்டுள்ள கண்ணகை அம்மன் மீது ஆறாக்காதல் கொண்ட மயில்வாகனன் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் மீன்பாடும் தேன்நாடாம் மட்டக்களப்பின் தெற்கே உள்ள காரையம்பதியில் 1892ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 29ஆம் திகதி பிறந்த இவரைப் பெற்றோர்கள் தம்பிப்பிள்ளையென்று செல்லமாக அழைத்தனர். இரு சகோதரிகளை தன் வாழ்வில் கொண்டிருந்த இவர் தமது ஏட்டுக் கல்வியை நல்லரத்தினம் என்பவரிடம் கற்றார். தனது ஆரம்பக்கல்வியை குஞ்சித்தம்பி ஆசிரியரிடம் காரைதீவு தமிழ் வித்தியாலயத்தில் கற்றார். வைத்திலிங்கம் தேசிகரிடம் திருக்குறள், வடமொழி, நன்னூல், சூடாமணி, நிகண்டு, பாரதம் முதலிய நூல்களை கற்றார்.

சிவகுரு நாதப்பிள்ளை, வசந்தராகப்பிள்ளை என்போரிடம் அஸ்வமேத பர்வதம், பெரிய புராணவசனம், வில்லி பாரதம், கந்த புராணம், நடைதம், வினோதரச மஞ்சரி, பஞ்ச தந்திரம் முதலிய நூல்களைக் கற்றார். ஆங்கிலக் கல்வியை கல்முனை மெதடிஸ்த கல்லூரியில் 1902ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நான்கு ஆண்டுகள் கல்வி கற்றார். வண பொணில் சுவாமியாரிடம் கணிதமும் விஞ்ஞானமும் சென் மைக்கல் கல்லூரியில் கற்றார். தனது 16 வயதில் கேம்பிரிஜ் சீனியரில் சித்தியடைந்து அப்பாடசாலையிலேயே ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார்.

கண்ணகை அம்மன் கோயிலுக்கு தனது தாயாரோடு இளம் வயதில் சென்று வருகின்ற காலத்தில் அவ்வாலயத்தில் படிக்கப்படும் சிலப்பதிகாரப் பாடல்களில் தனது மனதைப் பறி கொடுத்து வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் அன்னை இவரை விட்டுப் பிரிந்து சென்றதனால் கல்முனை வெஸ்லி கல்லூரியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து தனது தந்தை சகோதரிகளுடன் நலமாக வாழ்ந்து வந்தார். சிலப்பதிகாரத்தை நன்கு கற்று வரும் காலத்தில் மதுரை தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய பண்டிதர் பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்தார்.

தமிழ் கந்த முத்துக்கள் பத்து

1915ம் ஆண்டு விஞ்ஞானத்தை ஐயம் திரிபறக்கற்று 1916ம் ஆண்டு விஞ்ஞானமானிப்பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார் சம்பத்தரிசியார் பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி அதன் பின்னர் வண்ணார் பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் பாடசாலை அதிபரானார். லண்டன் பல்கலைக்கழகம் நடாத்திய BSC தேர்வில் சித்தியடைந்து சிறந்த கல்விமானாக உயர்வடைந்தார் ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச்சங்கத்தை ஆரம்பித்து மக்களின் தமிழ் அறிவை விருத்தி செய்தார். 1920ம் ஆண்டு மானிப்பாய் இந்து கல்லூரியின் அதிபராகி சுன்னாகம் குமாரசாமிப்புலவரிடம் தமிழ் கற்று தன் தமிழ் அறிவை வளர்த்துக் கொண்டார்.

டி.சி சீனிவாச ஐயரின் வேண்டு கோளுக்கு இணங்க 1924ஆம் ஆண்டு மதுரை தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆண்டு விழாவின் நாடகத் தமிழ் என்னும் உரையினை “மதங்க சூளாமனி” என்ற நூலை வெளியிட்டார். மைலாப்பூரில் உள்ள ராமகிருஷ்ண மிஷனில் 1922ஆம் ஆண்டு இணைந்து கொண்டார். ராமகிருஷ்ண மிஷனின் பீடாதிபதியாக இருந்த சுவாமி சிவானந்தரிடம் பிரமச்சாரி அபிஷேகம் பெற்று “பிரபோத சைதன்னியர்” என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். கட்டுரைகள் பலவற்றை “செந்தமிழ்” என்ற தமிழ் சஞ்சிகைக்கும் வேதாந்த கேசரி என்னும் ஆங்கில சஞ்சிகைக்கும் எழுதி வெளியிட்டார். யாழ் நூல் ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாகவும் ஆராய்ச்சி கட்டுரைகளை வெளியிட்டார்.

ஆச்சிரம வாழ்வை முடித்த இவர் விபுலானந்தர் என்ற குருப் பட்டத்தை பெற்றுக் கொண்டார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமகம்ஷரின் ஒருவரின் சீடராக தம்மை மாற்றிக் கொண்டார். தன்னால் அமைக்கப்பட்ட கல்லடி உப்போடையிலுள்ள ஆங்கிலப் பாடசாலைக்கு “சிவானந்த வித்தியாலயம்” எனப் பெயர் சூட்டினார். இலங்கை பல்கலைக்கழகத்திற்கு முதல் “முத்தமிழ்” பேராசிரியராக விளங்கிய இவர் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் பேராசிரியரும் ஆவார். தமிழ் மாணவர்கள் தலைநகரான கொழும்பில் கல்வி கற்பதற்கு விவேகானந்த வித்தியாலயத்தை

தமிழ் தந்த முத்துக்கள் பத்து

தொடக்கி வைத்தார். இராமகிருஷ்ண மிஷன் பாடசாலைக்கு முகாமையாளராகவும் திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரிக்கு அதிபராகவும் கடமை புரிந்த காலத்தில் காரைதீவில் சாரதா வித்தியாலயா என்ற பெண்கள் பாடசாலையையும், கல்லடி உட்போடையில் சிவானந்தா ஆண்கள் பாடசாலையையும் நிறுவினார். கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் அனைவரும் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய 3மொழிகளையும் கற்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி இத்திட்டத்தை சிவானந்தா வித்தியாலத்தில் ஆரம்பித்து வைத்தார்.

யாழ் நூல் ஆராய்ச்சிக்காக தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று 15ஆண்டு ஆராய்ந்து கரத்தை தமிழ்ச்சங்க ஆதரவில் திருக் கொல்லம் புதூர் திருக்கோயிலில் 1947ம் ஆண்டு அரங்கேற்றினார். 1937ம் ஆண்டு இமயமலை காட்சியைக் காணச் சென்று மலைச்சாரலிலுள்ள “மாயாவதி” ஆச்சிரமத்தில் தங்கினார். அங்கே சிலகாலம் பிரபுத்த பாரத என்ற ஆங்கிலச் சஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்து பல கட்டுரைகள் எழுதினார். 45 ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த இவர் பாரிசுவாத நோயால் அவதியுற்று இருந்த வேளையில் கூட தனது குறிக்கோளாகிய யாழ் நூலை அரங்கேற்றிய போது ஆனந்த கண்ணீரைச் சொரிந்தார். யாழ் நூல் அரங்கேற்றிய அடுத்த மாதமே அவரது வாழ்க்கை முடிவுற்றது அதாவது 1947ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 17ம் திகதி இப்பூவுலக வாழ்வை நீத்தார். முத்தமிழ் வித்தகராகிய விபுலானந்தர் அடிகள் இன்று இல்லாவிட்டாலும் எம் நெஞ்சங்களில் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறார். இவரின் வழியைப் பின்பற்றி நாமும் நம் அடுத்த தலைமுறையும் விபுலானந்த பணியை பின் தொடர்வோம் ஆக.

திருவள்ளுவர்

அருமையுடன் செந்தமிழின் ஆழமும் நுட்பமும்
அழகுற அமைத்துக் குறலால்
பெருமைபெற எப்பொருளும் ஒப்பவே சொன்னவா!
பெருவளம் பொழியும் முகிலே!
இருளொழியப் பொய்மடிய மெய்ந்நெறி கண்டவா!
இருமையும் பெருமையும் உறவே!
திருவருளின் வந்த பெருஞ் செல்வமே! வள்ளுவா!
திருவருள் தழைத்த குருவே!

- தனிப்பாடல்

தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளைத் தந்தருளிய தெய்வப்பலவர் திருவள்ளுவர் ஆவர். வள்ளுவர் என்ற பெயர் இவருக்கு குலம் பற்றி வந்ததென்பர் ஒரு சாரார். சில உரையாசிரியர் வள்ளுவர் என்பதை தொழில் பற்றி வந்த சிறப்புப் பெயராகலாம் அரசருக்குரிய உள்படு கருமத் தலைவராக இருந்தமையின் இப்பெயர். பெற்றனர் எனவும் கூறுவர். வள்ளுவர் என்பார் தமிழ் நாட்டுக் குடிகளுள் ஒரு பிரிவினர். இக்குடியினர் அரசனது பட்டத்துயானையின் மேல் முரசினை ஏற்றித் தாமும் ஏறியிருந்து முரசறைந்து திருவிழா, திருமணம், படையெழுச்சி முதலிய செய்திகளை அரசாணைப்படி மக்களுக்கு அறிவிப்பது தொழிலாகும். இதனை “முரசு கடிப்பிடுஉ முதுகுடிப் பிறந்தேன்” என்ற மணிமேகலையாலும், “திருநாள் படைநாள் கடிநாள் என்றிப் பெருநாட் கல்லது பிறநாட் கறையாச் செல்வச் சேனை வள்ளுவ முதுகன்” என்ற பெருங்கதையாலும் “என்புழி வள்ளுவர் யானை மீசையை, நன்பறை அறைந்தனர்” என்ற கம்பராமாயணத்தாலும் அறியலாம். இக்குடிப் பெயரே இவருக்கு அமைந்தது என்பாரும் உளர். வள்ளுவர் என்ற பெயருக்குத் தமிழ் வளப்பம் உடையவர் எனப் பொருள் கூறினார் புலவர்புராண நூலுடையார்.

திருவள்ளுவர், வேத சிவாமங்களின் நுண் கருத்துக்களை உணர்ந்து ஞான முதிர்ச்சியுடையவராகவும், தரும நூல்களையும்,

கௌடல்யர், சுக்கிரர், வியாழன் இவர்களின் பொருள் நூல்களையும் நன்கு கற்றறிந்தவராகவும் காணப்படுதலின் இவரை பண்டு இவற்றை எல்லாம் கற்றற்கு வாய்ப்பிருந்த உயர்ந்த குடியில் பிறந்து வாழ்ந்தவராகவே எண்ணுதற்கு இடமுண்டு.

இவர் சென்னையிலுள்ள திருமயிலாப்பூரில் பிறந்தவர் என்று ஒரு சாரார் கூறுவர். இவருடைய திருக்கோயில் மயிலாப்பூரில் சிறப்புடன் இன்றும் திகழ்வதைக் காலமாம் திருவள்ளுவ மாலையில் வரும், “உப்பக்க நோக்கி செந்நாப், போதார் புண்கூடற் கச்ச” என்ற வெண்பாவினை ஆதாரமாகக் கொண்டு, வள்ளுவர் மதுரையில் தோன்றி வாழ்ந்தவர் என்றும் கூறுகின்றனர். திருவள்ளுவர் மயிலையில் தோன்றி மதுரையில் வாழ்ந்தவர் என்பது சிறப்புடைத்தாம்.

திருவள்ளுவர் கற்பொழுக்கங்களிற் சிறந்த மெல்லியல் நல்லாரை (வாசகியம்மையாரை) வாழ்க்கைத் துணைவியாகக் கொண்டு இல்லறத்தில் இனிது வாழ்ந்து மகிழ்ந்தவர் எனவும் உண்மைக்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் உறைவிடமாய் அரசியல் அறிஞராய்த் திகழ்ந்தவர் எனவும் அவரது திருக்குறளிலிருந்து நன்கு உணரலாம் ஆகவே, திருவள்ளுவரின் உண்மை வரலாறு திருக்குறளில் ஒளிர்கின்றது என்று கூறலாம். வள்ளுவரது பிறப்பினைப்பற்றியும் வாழ்க்கையினைப் பற்றியும் வழங்கும் கதைகள் பல உள்ளன. அவற்றை யெல்லாம் உண்மை எனக் கொள்ளுதற்குத் தக்க சான்றுகள் இல்லை.

உலகிற்கு அறிவு ஒளிவீசும் பொருட்டுத் தமிழன்னை தந்த “வான் சுடர்” என்றே திருவள்ளுவரை ஆன்றோர் புகழ்ந்து பேசுகின்றனர். பாரதியாரும், “வள்ளுவன் தன்னை உலகிற்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று திருவள்ளுவரைப் பாராட்டுகின்றார்.

திருவள்ளுவர் காலம் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னும், கி.மு 3-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னும் உரியதாகும் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு.

நன்றி - திருக்குறள் உரைக் கொத்து

ஒளவையார்

தமிழ் வளர்த்த புலவர்களுள் ஒருவராக காணப்படுபவர் ஒளவையார் ஆவார். உலகம் போற்றும் நற் தமிழ் புலமை பெற்ற பெண்களுக்கொல்லாம் மூத்தவராக காணப்படும் இவர் மக்கள் முதல் மன்னர் வரை போற்றப்படும் ஒருவராக காணப்பட்டார். இத்தகைய ஒளவையார் தன்னிடத்தில் உள்ள அறிவு, திறமை எல்லாம் நிரம்பி மூதுரை, ஆத்திசூடி, நல்வழி, கொன்றைவேந்தன் முதலிய நூல்களை நமக்கு தந்தார். அனுபவம் மிகுந்த இவரது உள்ளத்தில் உதித்த உண்மைகளையே அரும் பாடலாக இவ் தமிழ் உலகத்திற்கு ஈர்ந்து அளித்தார். ஒளவையார் புகழ் பெற்ற ஒருவராக காணப்பட்டபடியினால் அவருடைய பெயரை சிலர் தமது நூலின் ஆசிரியர் பெயராகவும் இன்னும் சிலர் தமது குழந்தைகளின் பெயராகவும் வைத்து கொண்டனர். அதனால் ஒளவையார் வரலாற்றில் ஓர் குழப்பம் காணப்பட்டது. சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த ஒளவையார் ஒருவராகவும் சந்தரகாலத்தில் வாழ்ந்த ஒளவையார் ஒருவராகவும் கம்பர் காலத்தில் ஆத்திசூடி பாடிய ஒளவையார் ஒருவராகவும் காணப்படுகின்றனர்.

எது எவ்வாறு இருப்பினும் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த ஒளவையாரே உண்மையானவர் என்பதை இலக்கிய ஆதாரங்கள் மூலம் கண்டு கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒளவையாரின் சங்ககாலத்து புலவர்களாக கபிலர், கர்ணன், பெண்மூடியார், மாசாத்தியார், வெள்ளி வீதியார் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர். தமிழ் மூதாட்டி ஆகிய ஒளவையார் போக்குவரத்து இல்லாத அக்காலத்தில் தமிழகம் முழுக்க சுற்றுப் பயணம் சென்று சிற்றரசர் முதல் பேரரசர் வரை அனைவரையும் புகழ்ந்து செந்தமிழ் பாடல்கள் பல பாடினார். சங்ககால நூல்களிலே இவருடைய பாடல்கள் அளவுக்கு அதிகமாக காணப்படுகின்றது ஒளவையார் மற்ற மன்னர்களை புகழ்ந்து பாடியதிலும் பார்க்க அதியமாளையே அதிகம் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

சங்ககால நூல்களிலே அகநாநூற்றில் நான்கு பாடல்களும், குறுந்தொகையில் பதினைந்து, பாடல்களும் நற்றிணையில் ஏழு பாடல்களும், புறநாநூற்றில் முப்பத்து மூன்று பாடலுமாக ஐம்பத்து ஒன்பது பாடல்களை ஔவையார் பாடியுள்ளார். ஔவையாரின் செந்தமிழ் பாடல்கள் கற்பனைச் சிறப்பும் உணர்ச்சிப் பெருக்கும் விழுமியக் கருத்தும் நிறைந்தனவாக காணப்படுகின்றது. அதியமான் என்ற சோழ மன்னன் தன்னிடம் கிடைத்த நெடுநாள் உயிர்வாழ உதவும் நெல்லிக் கனியை தான் உண்ணாமல் ஔவையாருக்கு கொடுத்தான். நெல்லிக்கனியை உண்ட பின் அதன் சிறப்பை அறிந்த ஔவையார் அதியமானைப் புகழ்ந்து புறநாநூற்றின் தொண்ணூற்று ஓராவுது பாடலில் “வலம்படு வாய்வான் ஏந்து ஒன்னார்...” என அதியமானின் கொடைச்சிறப்பை புகழ்ந்து பாடினார்.

அதியமானின் இறப்புக்கு பின்னும் நீண்ட நாட்கள் வாழ்ந்து மறைந்தார். இவ்வுலகத்தில் மொழியை நேசிக்கின்ற மக்கள் இருக்கும் மட்டும் எம் நெஞ்சங்களில் ஔவையார் வாழ்வார் என்றால் ஐயமில்லை.

ஆறுமுகநாவலர்

“நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல். சொல்லு தமிழ் எங்கே சுருதி எங்கே...” என சீ. வை. தாமோதரம்பிள்ளை சிறப்பிக்கின்றார். நாவலர் கந்தப்பிள்ளை சிவகாமி தம்பதியினரிடமிரு 1822ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 18ஆம் திகதி பிறந்தார். தமது குழந்தைக்கு ஆறுமுகம் எனப் பெயர் சூட்டி அழகு பார்த்தனர். இவருக்கு 9வயது இருக்கும் போது தந்தையார் திடீரென மரண மடைந்தார். தானாகவே ஓர் அமைதியான இடத்தை தேடி எல்லா வற்றையும் ஆர்வமாக கற்றார். மெய்கண்ட சாஸ்திர நூல்கள், நன்நூல், சூத்திரங்கள் போன்றவற்றை கற்பதுமட்டுமன்றி சேனாதிராய முதலியார் நல்லூர் சரணமுத்து புலவரிடம் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய நூல்களை கற்று புலமை பெற்றார்.

இக்காலத்திலேயே போர்த்துக்கேயர், டச்சுக்காரர் ஆகியோருடைய வருகை இங்கு இடம்பெற்றது. இது பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தா விட்டாலும் இவர்களின் வருகை மேலைத்தேய கலாசாரம் நம்மிடையே பரவ முக்கிய காரணமாய் இருந்தது. அவர்களின் மதமான கிறிஸ்தவ மதம் இலங்கையிலே பரவுவதற்கு பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அரசு வழி அமைத்துக் கொடுத்தது. ஆங்கில மொழியை கற்பதற்கு பல வசதிகள் செய்த அதேவேளை கிறிஸ்தவமதத்தை தஞ்ருவுவதற்கும் பல ஊக்குவிப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. இதனால் எமது கலாச்சாரத்தை விட மேலைத்தேய கலாசாரமே சிறந்தது என மக்கள் கருத்தத் தொடங்கினர்.

இக்காலத்தில் பிறந்த நாவலர் போர்த்துக்கேய, ஆங்கில வல்லரசுகளில் ஓங்கிப்பறந்த கொடியை தொடர்ந்து பறக்க விடாமல் தடுப்பதற்கு பல்வேறுபட்ட விழிப்புணர்ச்சியை மக்களிடையே ஏற்படுத்தி மறுமலர்ச்சியை தோற்றிவிக்க முயன்றார். ஆங்கிலேயர்களின் சமயம், மொழி, நாகரீகம், பழக்கவழக்கம் ஊடுருவாமல் இருப்பதற்கு பல்வேறுபட்ட செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டார். திண்ணைப் பள்ளியை

ஆரம்பித்து சைவப்பிள்ளைகளை முன்நின்று திரட்டி கல்வி புகட்டினார். 1847ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 18ஆம் தகதி வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயத்தில் சைவசமயம் சார்ந்த கருத்துக்களை பிரசங்கத்தினூடாக மக்களுக்குப் புகட்ட ஆரம்பித்தார். அதுமட்டுமன்றி 1848ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் வண்ணார்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவினார்.

மும்மொழிகளாகிய தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய வற்றில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்த இவரை பாதிரியார் தமக்கு இவரை தமிழ் பண்டிதராக ஆக்கி “பைபிளை” மொழி பெயர்த்து தருமாறு கேட்டார் அதற்கு மாத வேதனமாக 30ரூபாயை பெற்றுக் கொண்டார். சுமார் 14 வருடங்கள் அதாவது அவருடைய 12 வயது முதல் 25 வயது வரை கிறிஸ்தவ சூழலிலேயே தனது வாழ்க்கையை கழித்த நாவலருடைய மனதிலே பாரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. கிறிஸ்தவ பாதிரிமார் தமது மதமாகிய கிறிஸ்தவத்தை பரப்பும் சூழ்ச்சிகளைக் கண்டு மனம் வருந்திக் கொண்டார். இதன் விளைவாக இந்து சமயத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று தனது உள்ளத்தில் உறுதி பூண்டு கொண்டார். அவர் நினைத்திருந்தால் தமக்கிருந்த செல்வாக்கையும் ஆங்கில கல்வியின் அறிவையும் பயன்படுத்தி நல்லதொரு குடும்பத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டு மிகுந்த செல்வாக்கோடு வாழ்ந்திருப்பார். ஆனால் சுகபோகங்களைத் திறந்து ஒரு துறவியாக, பிரம்மச்சாரியாக வாழ எண்ணி சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் தன் வாழ்நாளை அர்பணித்துக் கொண்டார்.

தன்னிடம் காணப்பட்ட ஆன்மீக பலத்தினால் தனிமனிதனாக நின்று சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்ச்சியடையச் செய்தார். திருமண பந்தத்தில் ஈடுபட்டால் சாதாரண உலகியல் ஆசா பாசங்களில் நேரத்தைக் கழித்துவிட நேரிடும் என்ற காரணத்தினால் நைற்றிக பிரம்மச்சாரியாக இறுதிக் காலம் மட்டும் வாழ்ந்து சைவத்தை வளர்ச்சியடையச் செய்தார். 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுச்சியில் கலாசாரத்தில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர்களில் முதன்மையானவராக நாவலர் காணப்படுகின்றார். இதன் தாக்கத்தினாலேயே பௌத்த

தமிழ் சந்திர மூத்துக்கள் மீது

இஸ்லாமிய கலாச்சார மறுமலர்ச்சிகள் ஏற்பட்டது. நாவலரின பணிகளை கேள்வியுற்று திருவாவடுதுறை ஆதீனம் இவருக்கு நாவலர் என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்து. அச்சக்கூட வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் அச்சக்கூடம் வாங்க 1849ஆம் ஆண்டு ௨4டி மாதம் அச்சியர்திரம் வாங்கும் பொருட்டு சென்னைக்கு நாவலர் சென்றார்.

சென்னையில் சர் அச்சகத்தை நிறுவி நூல்களில் வெளியிட்டார். யாழ்பாணத்திலும் சர் அச்சக்கூடத்தை நிறுவிய நாவலர் பல இலக்கியங்களை தனது அயராத முயற்சியால் எழுதி பதிப்பித்தார். 59 நூல்களை வெளியிட்ட இவர் வாழ்ந்த ஆண்டுகள் 57 ஆகும். யாழ்ப்பாணத்து மக்களுக்கு மட்டுமன்றி இந்திய மக்களுக்கும் வழிகாட்டியாக விளங்கிய நாவலர். பெரியபுராணம், திருவிளையாடல் புராணம் என்பவற்றை வசன நடையில் எழுதி வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் என்று சிறப்பிக்கப்படும் அளவிற்கு எழுச்சி பெற்றிருந்தார். 32 ஆண்டுகள் மேற்கொண்ட சைவ பிரசங்கத்தினூடாக சைவத்தின் பெருமையை உலகிற்கு உணர வைத்தார்.

இலங்கை பூமிசாஸ்திரம், பாலபாடம், சைவவினாவிடை, 4பாகம், இலக்கண கொத்து, சைவசமய சாரம், திருவிளையாடற்புராண வசனம், பெரியபுராண வசனம், கந்தபுராண வசனம், தனிப்பாமாலை, ஆலயதரிசன விதி, நீதிநூல்கள் ஆகிய நூல்களை எழுதிப் பதிப்பித்தமை சிறப்பிற்குரியதாகும் பிழைகள் அற்ற பதிப்பு தமிழுக்கு அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தி அதன்படி செயற்பட்டார். இவர் இறுதியாக 1879ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபூசை தினத்தில் பிரசங்கம் செய்தார். வசன நடையின் மூலகர்த்தாவாக விளங்கிய நாவலர் பெருமையை அறிந்த இலங்கை அரசு தேசிய வீரர் வரிசையில் நாவலரையும் சேர்த்து அவர் பெயரில் முத்திரையும் வெளியிட்டு அவரைசிறப்பித்தது. கஞ்சித் தொடடி தர்மத்தின் மூலம் மக்களின் பசி நீராயை போக்கியமையால் மக்கள் மத்தியில் நீங்காப் புகழ் அடைந்த ஆறுமுகநாவலர் இறுதியாக பேசிய பிரசங்கத்தின் கருப்பொருள் “பொன்னும் மெய்ப் பொருளும் தருவானை” என்ற தேவாரமே ஆகும்.

தமிழ் சந்த ழகீறுக்கள் மீது

அவரின் தத்துவங்களை கேட்டு அன்றையதினம் பிரசங்கத்தில் கலந்து கொண்ட அனைவரும் கண்ணீர் வடித்தனர் நாவலரின் மொழிப்புலமை சொல்வல்லமை நற்சிந்தனையும் நிறைந்த நாவலர் அவர்கள் 1879ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 21ம் திகதி சிவபதமடைந்த செய்தியை கேட்ட அனைவரும் இளமத மொழி வேறு பாடு இன்றி கண்ணீர் வடித்தமை மக்கள் அவர் மீது வைத்திருந்த அன்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

நூல் ஆசிரியர் பற்றி

எனது மாணவன் முத்துலிங்கம் நித்தியானந்தனின் தமிழ் தந்த முத்துக்கள் பத்து என்ற நூல் எமது மாணவர்களுக்கு பயனுள்ள காத்திரமான எழுத்தாக்கமாக இருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் நித்தியானந்தன் தமிழில் பற்றும், தேடலும் உடையவராக இருந்ததன் விளைவே அவரின் நூல் வெளியீட்டின் அடித்தளம் எனலாம்.

பட்டிமன்றம், சொற்பொழிவு, கல்வித்திரன் என்ற பல பரிமாணங்களில் துடிப்புடன் விளங்கும் நித்தியானந்தன் மிகச்சிறந்த தமிழ் ஆசிரியர் என்பதும், யாழ் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப் பட்டப் படிப்பு மாணவன் என்பதும் அவரின் எழுத்தாக்கத்திற்கு மேலும் வலுச்சேர்ப்பதாகும்.

தமிழ் தந்த முத்துக்கள் பத்து என்ற நூலின் முதலாம் பதிப்பிற்கு கிடைத்த அமோக வரவேற்பின் காரணமாக இந்நூல் இரண்டாம் பதிப்பாக புதியனவற்றின் உள்வாங்கலுடன் வெளிவருவது எமது மாணவ சமூகத்திற்கும் பேருதவியாக அமையும்.

ஏற்கனவே மொழிவளம், பத்தேர்வு வினாக்கள் 500 என்ற நூல்களைத் தந்த நித்தியானந்தனின் எழுத்தாக்க முயற்சிகள் மென்மேலும் உயர்வடைந்து எமது மாணவச் சமுதாயத்திற்கு இன்னும் பல நூல்களை அவர் தரவேண்டும் என்றும், இதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவனின் அருள் அவருக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்றும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ந. விஜயசுந்தரம்

நன்றி

பிரதம ஆசிரியர்

வலம்புரி நாவில்த், யாழ்ப்பாணம்.

தேமதுரம், கே. கே. எஸ் வீதி, இறுவில்.